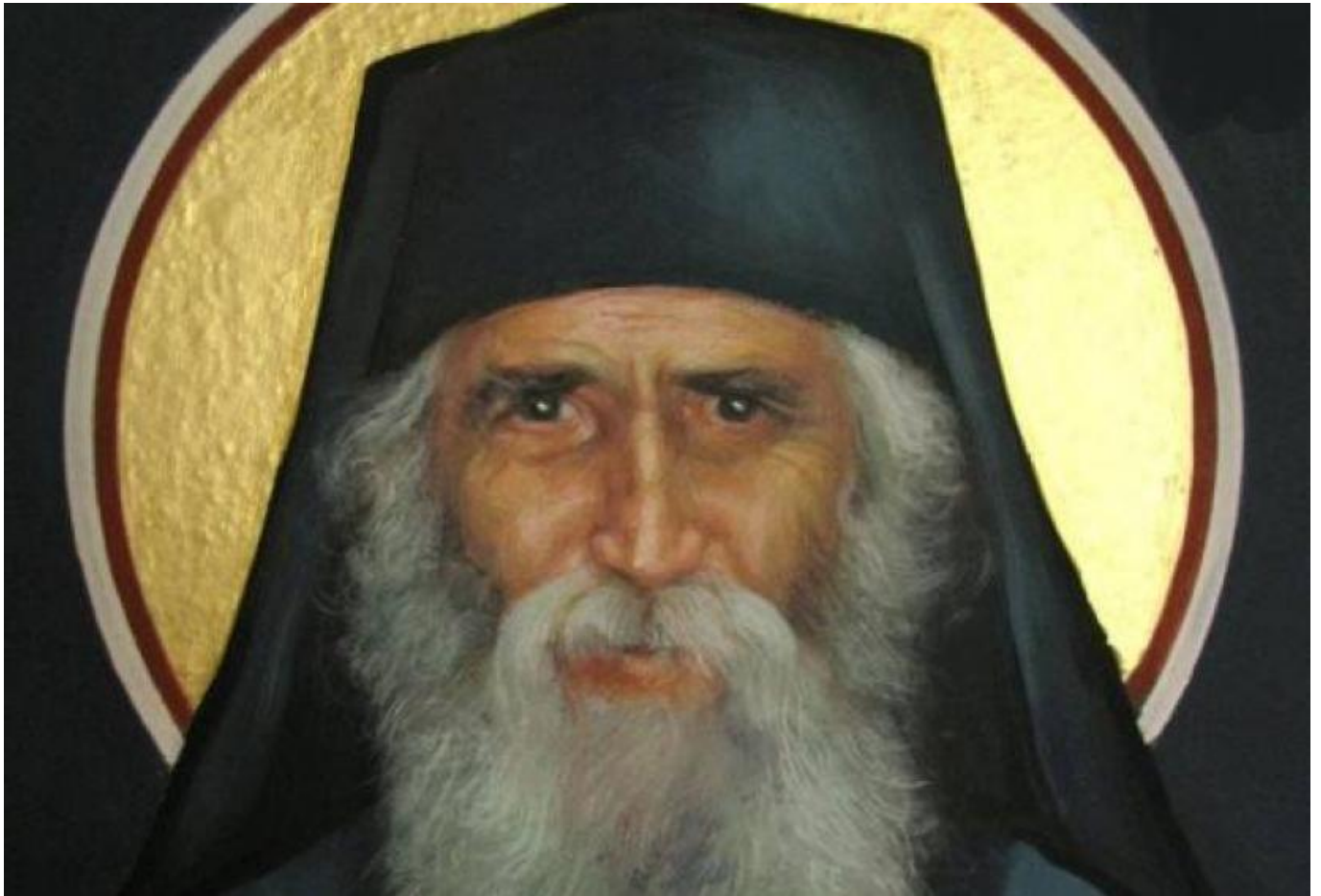
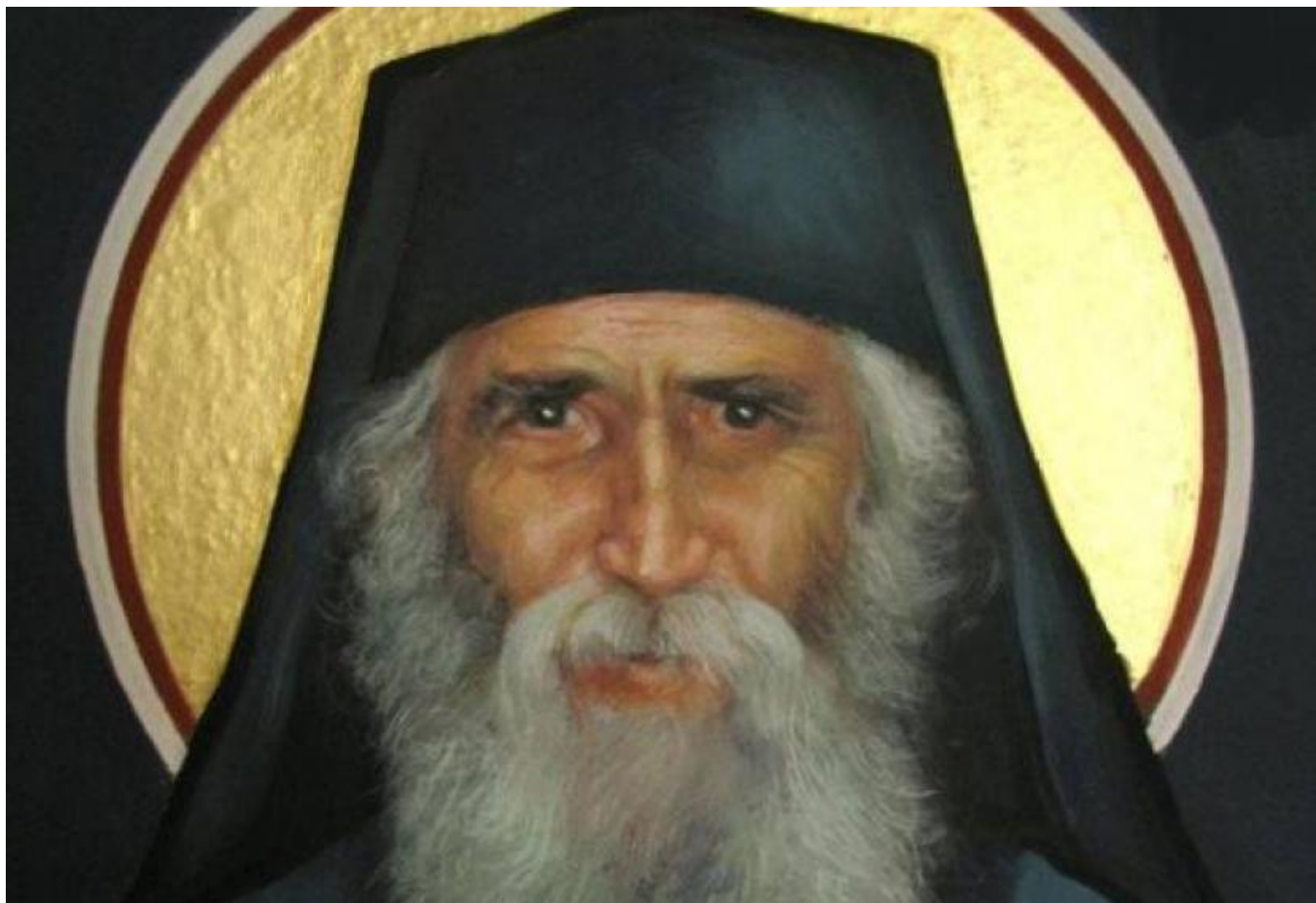

Άγιος Παΐσιος: «Πάλι θα επιστρέψουν στην παράδοση. Θα δείτε πολυτελή αυτοκίνητα να γίνονται σαν κοτέτσια και νέους μοναχούς να ζουν σε σπηλιές»

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Παΐσιος Αγιορείτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

...Πάντως, αν δεν προσέξουμε, δεν θα σταθή ο Μοναχισμός· θα τιναχθή στον αέρα. Βέβαια το μέλλον ανήκει στον Χριστό και στα χέρια της Καλής Νοικοκυράς, της Παναγίας, η οποία θα πάρη την σκούπα και θα σαρώση και θα νοικοκυρέψη πάλι τα μοναστήρια της.

Πρέπει να καταλάβουμε ότι όλα θα χαθούν και θα παρουσιασθούμε μπροστά στον Θεό χρεωμένοι, αν δεν ζήσουμε σωστά μοναχικά. Ξεκινήσαμε να γίνουμε καλόγεροι, για την σωτηρία της ψυχής μας και για να βοηθήσουμε την κοινωνία με την προσευχή.

Όταν ο μοναχός αποδυναμώνεται πνευματικά, με τι θα συγκινήσει τον κοσμικό; Το οινόπνευμα, αν το αφήσουμε ανοιχτό το μπουκάλι, χάνει όλη την σπιρτάδα. Ούτε τα μικρόβια σκοτώνει ούτε φλόγα μπορεί να βγάλει, αν το ανάψεις. Και αν το βάλεις στο καμινέτο, θα χαλάσει και το φυτό. Έτσι και ο μοναχός, αν δεν προσέξει, διώχνει την θεία Χάρη και μετά έχει μόνο το σχήμα. Είναι σαν το οινόπνευμα που έχασε την σπιρτάδα του. Δεν μπορεί να καυτηριάσει τον διάβολο. “Φως μοναχοίς άγγελοι, φως κοσμικοί μοναχοί”! Ούτε φως είναι μετά. Το κοσμικό φρόνημα ξέρετε πόσο καταστρέφει; Αν φύγει αυτό το πνευματικό από τον Μοναχισμό, δεν μένει τίποτε. Γιατί “αν το άλας μωρανθή” , δεν κάνει ούτε για κοπριά. Ενώ τα σκουπίδια γίνονται κοπριά, το αλάτι δεν γίνεται κοπριά. Αν το βάλεις στο φυτό, θα το κάψει.

Σήμερα είναι μια εποχή που πρέπει να λάμψη ο Μοναχισμός. Σ’ αυτήν την σαπίλα είναι που χρειάζεται το “αλάτι”. Αν τα Μοναστήρια δεν έχουν κοσμικό φρόνημα και έχουν πνευματική κατάσταση, αυτό θα είναι η μεγαλύτερη προσφορά τους στην

κοινωνία. Δεν θα χρειάζεται ούτε να μιλούν ούτε να κάνουν τίποτε άλλο, γιατί θα μιλούν με την ζωή τους. Από αυτό έχει ανάγκη σήμερα ο κόσμος...

- Είπατε, Γέροντα, ότι το κοσμικό πνεύμα μπαίνει στον Μοναχισμό και χάνεται η πνευματική αντιμετώπιση. Θα διασωθή το σωστό πνεύμα του Μοναχισμού;

Μια μπόρα είναι, δεν θα αφήσει ο Θεός... Υπάρχουν μοναχοί που ζουν πολύ πνευματικά, αθόρυβα. Υπάρχουν ψυχές σε κάθε Μοναστήρι, σε κάθε Μητρόπολη κ. λπ. Οι μεμονωμένες ψυχές, αυτές είναι που συγκινούν τον Θεό και μας ανέχεται.

Έλεγε προφητικά για το Άγιον Όρος :

“Θα δείτε, αυτές οι μεγάλες οικοδομές που κτίζουν μερικοί, αργότερα θα ερημώσουν. Και να πληρώνουν κάποιον δεν θα πηγαίνει να καθήση εκεί. Μόνο θα παίρνουν υλικά για να φτιάχνουν άλλα Καλυβάκια”.

Διεπίστωνα: “Σήμερα υπάρχει πολύ υλικό, έρχονται πολλοί νέοι για μοναχοί, αλλά είναι λιγοστό το προζύμι. Δεν είμαστε όπως μας θέλει ο Θεός και οι νέοι που έρχονται δεν βλέπουν παράδειγμα. Λείπει το παράδειγμα.”

Ο Γέροντας πονούσε για το Άγιον Όρος και αγωνίσθηκε να παραμείνη ήσυχο, πνευματικό, αρνησικόσμο, όχι όμως αφιλόξενο, ανεπηρέαστο από κοσμικές καταστρεπτικές επιδράσεις για να συνεχίση να είναι άγιο και να αναδεικνύη αγίους. Τόνιζε γεμάτος ελπίδα: “Πάλι θα επιστρέψουν στην παράδοση. Θα δείτε πολυτελή αυτοκίνητα να γίνονται σαν κοτέτσια και νέους μοναχούς να ζουν σε σπηλιές”.

Από το βιβλίο: “Βίος Γέροντος Παΐσιου του Αγιορείτου” του Ιερομονάχου Ισαάκ, Άγιον Όρος, Σελ. 682-683

Πηγή: iellada.gr